

Gepubliceerd december 2013 Vakblad voor Natuurgeneeskunde VNGK

“Liefde als vorm...”

Een LAATje opruimen..... Aantekeningen, docu materiaal... heel veel kan weg. Herinneringen en processen.

Iets valt me op: het woord ‘angst’ komt nogal eens in mijn aantekeningen voor. Angst om te incarneren, angst om op aarde te komen. Ik herinner mij dat stap voor stap verschillende angsten werden overwonnen.

Daar was als eerste het moment van besef dat ik – teruggaand naar het moment van incarnatie – een grote angst bij mezelf waarnam. Er was een overtuiging dat het aardse leven me pijn zou opleveren. Nu bewust ja zeggen tegen dit voor mij vreemde lichaam was gevoelsmatig een grote stap.

Jaren later... een sessie waarin ik mij nu daadwerkelijk met de aarde kon verbinden. Ik werd me ook bewust van de gedachte dat ik het niet de moeite waard vond om me te verbinden; ik nam mijn omgeving waar als donker en dacht dat de aarde ook donker zou zijn, dus welk verschil zou het maken? En trouwens... ik was bang dat het ‘touwtje’ te kort zou zijn.

Maar het touwtje is nooit te kort en de aarde bleek licht te zijn en vooral warm in warme kleuren en warme omarming en de mooiste klanken die ik ooit had gehoord. Na drieënvijftig aardse jaren werd mijn geboorte op deze planeet compleet.

Als je zo’n laatje met herinneringen opentrek zie je vaak een rode draad. De rode draad in mijn leven was en is: Mijn angsten overwinnen en volledig te durven zijn wie ik ben. Mijn plek innemen op aarde. De werkelijkheid van de lichtwereld waar ik als zielsdeel vandaan kom, hier op aarde in dit lichaam te manifesteren en mij Zelf te realiseren. Nu, jaren verder, voelt het eindelijk volledig veilig.

In het betreffende laatje kwam ik een kaartje tegen uit 2008 (bij mijn afstuderen): *‘ik ben benieuwd hoe jij het spirituele en het aardse in de praktijk/jouw praktijk gaat verbinden, met andere woorden: wat wordt jouw vorm?’*

Lange tijd heb ik met die vorm ge’worsteld’. Ben ik een natuurgeneeskundige zoals op mijn diploma staat? Of ben ik een lichtwerker? Hoe geef ik dat vorm? Fythemiddelen en celzouten zijn een prachtige en tevens onmisbare ondersteuning voor het fysieke en emotioneel/mentale lichaam, terwijl de lichtremedies waar ik mee werk onmisbaar zijn voor het proces van bewustwording en heling. Ik heb aan den lijve ondervonden dat je door ziekte niet alleen gestimuleerd wordt om de verbinding met je lichaam te herstellen, maar dat het je ook weer bij je (spirituele) zelfdeel brengt.

Wat is de juiste vorm? Wat is *mijn* vorm?

De eerste praktijkjaren waren achteraf vooral een leerproces in het loslaten van de geleerde vorm zodat mijn eigen vorm zich kon ontwikkelen. En ik mocht leren te vertrouwen. Een weg van het hart die prachtige ervaringen met zich meebrengt in het contact met een ieder waarmee ik even mag oplopen. Een vorm die vooral mijzelf zoveel brengt en gaandeweg mijn hart meer en meer opent.

Mijn vorm wordt me vandaan duidelijk: Het is de combinatie van beide: kosmos en aarde in dit fysieke lichaam integreren. Drie in één, één in Drie. Mijn lichaam is de verbindende schakel tussen de Grote Centrale Zon en de Zon van moeder Aarde. In dit besef BEN ik Licht en tevens Mens.

Dat laatje opruimen heeft me iets opgeleverd vandaag: Liefde is mijn 'vorm'.

Ik ben intens dankbaar en blij dat het voor mij nu volledig veilig voelt om helemaal te mogen zijn wie ik ben, met al mijn kracht en al mijn liefde!

(dit laatste ook voor diegenen die nog een 'duwtje' nodig hebben)

In Liefde en Licht,

Tineke Kleine Deters
praktijknatuurlijkbewust.nl